

Nr 238.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap; given Stockholms slott den 30 oktober 1953.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 16 oktober 1953 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 27 oktober 1953 undertecknat avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att godkänna nämnda avtal.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL.

Per Edvin Sköld.

Overenskomst**mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler.**

Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige er blevet enige om at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler.

I dette øjemed har til befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Den danske Chargé d'Affaires a. i. i Stockholm, Ambassaderåd N. Chr. Stenderup, og

Hans Majestæt Kongen af Sverige:

Sin Udenrigsminister, Hans Excellence Östen Undén,

som efter at have undersøgt hinandens fuldmagter og fundet dem i god og behørig form er blevet enige om følgende bestemmelser:

Artikel 1.

Overenskomsten finder anvendelse på skatter af arvemidler (jfr. artikel 2) efter danske og svenske statsborgere.

Overenskomsten gælder for Danmarks vedkommende ikke for Færøerne og Grønland.

Artikel 2.

Som skatter af arvemidler anses for øjeblikket:

for Danmarks vedkommende: afgift af arv og hermed ligestillede erhvervelser (arveafgift),

for Sveriges vedkommende: arvsskatt og kvarlåtenskapsskatt i anledning af dødsfald.

Overenskomsten skal også finde anvendelse på enhver anden i anledning af

Avtal**mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter å kvarlåtenskap.**

Konungariket Sverige och Konungariket Danmark hava överenskommit att sluta avtal för undvikande av dubbelbeskatning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin Minister för Utrikes Ärendena, Hans Excellens Östen Undén; och

Hans Majestät Konungen av Danmark:

Den danske t. f. Chargé d'Affaires i Stockholm, Ambassadrådet N. Chr. Stenderup,

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behørig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Avtalet är tillämpligt beträffande skatter å kvarlåtenskap (jämför artikel 2) efter svenska och danska medborgare.

Avtalet gäller för Danmarks vidkommende icke beträffande Färöarna och Grönland.

Artikel 2.

Såsom skatter å kvarlåtenskap anses för närvarande:

beträffande Sverige: arvsskatt samt kvarlåtenskapsskatt i anledning av dödsfall och

beträffande Danmark: avgift å arv och likställda förvärv (arvsavgift).

Avtalet skall även tillämpas beträffande alla andra i anledning av dödsfall

dödsfald pålagt skat af arvemidler, som efter undertegnelsen af denne overenskomst pålægges i Danmark og Sverige, hvad enten skatterne svares af arvemidlerne i deres helhed eller af de enkelte arve- eller testamentslodder.

Artikel 3.

Fast ejendom, herunder indbefattet gruber og anden naturforekomst, beskattes alene i den af de to stater, hvor ejendommen er beliggende.

Under fast ejendom medregnes ikke besætning og inventar og heller ikke brugsret til fast ejendom eller ret til indtægt eller andet udbytte af en sådan ejendom.

Ret til royalty, som erlægges for udnyttelsen af fast ejendom, beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 4.

Formue, hvorpå artikel 3 ikke finder anvendelse, beskattes alene i den af staterne, hvor den afdøde ved dødsfaldet var bosat.

Ifølge denne overenskomst betragtes afdøde som havende været bosat i en af staterne, hvis han har haft fast bopæl og hjemsted der. Skulle der opstå tvivl om, i hvilken af de to stater afdøde således skal anses for at have været bosat, eller kan den afdøde anses som havende været bosat i begge stater, skal spørgsmålet om, hvilket sted afdøde var bosat, afgøres ved særlig overenskomst mellem de højeste finansmyndigheder i begge stater. Ved afgørelsen skal hensyn tages til, med hvilken af staterne den afdøde ved dødsfaldet havde de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser, eller hvis heller ikke dette kan afgøres, til statsborgerforholdet.

Har afdøde ikke haft fast bopæl og hjemsted i nogen af staterne, anses han for at have været bosat i den af staterne, i hvilken han har været statsborger; har han været statsborger i begge stater, skal spørgsmålet om, hvor han skal anses for at have været bosat, afgøres ved særlig overenskomst mellem de højeste finansmyndigheder.

utgående skatter å kvarlåtenskap, som påläggas i Sverige eller Danmark efter undertecknandet av detta avtal, vare sig skatterna utgå å kvarlåtenskapen i dess helhet eller å arvs- eller testamentslotter.

Artikel 3.

Fast egendom, härunder inbegripet gruva och annan naturtillgång, beskattas allenast i den av de båda staterna, där egendomen är belägen.

I fast egendom inbegripas icke levande eller döda inventarier och ej heller nyttjanderätt till fast egendom eller rätt till avkomst eller annan förmån av sådan egendom.

Rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom, beskattas i den stat, där den fasta egendomen är belägen.

Artikel 4.

Egendom, varå artikel 3 icke är tillämplig, beskattas allenast i den av staterna, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Den avlidne anses enligt detta avtal hava varit bosatt i en av staterna, om han där haft sitt egentliga bo och hemvist. Skulle tvivelsmål uppstå i vilken av de båda staterne den avlidne sålunda skall anses hava varit bosatt eller kan den avlidne anses hava varit bosatt i båda staterne, skall frågan om bosättningsorten avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna i de båda staterne. Hänsyn skall därvid tagas till med vilkendera staten den avlidne vid dödsfallet hade de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna eller, om ej heller detta kan avgöras, till medborgarskapet.

Har den avlidne icke haft sitt egentliga bo och hemvist i någon av staterne, anses han hava varit bosatt i den av staterne, i vilken han ägt medborgarskap; har han ägt medborgarskap i båda staterne, skall frågan om var han skall anses hava varit bosatt avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna.

Artikel 5.

Gæld, som vedrører efterladte formuegoder af den i artikel 3 omhandlede art, eller for hvilken sådanne formuegoder er stillet som sikkerhed, fradrages i den stat, som har ret til at beskatte det omhandlede gode, i dettes værdi eller i værdien af andre formuegoder, som den pågældende stat har beskatningsretten til. Anden gæld end foran nævnt fradrages i formuegoder, hvortil beskatningsretten tilkommer den stat, hvor afdøde ved dødsfaldet var bosat.

Overstiger den gæld, som ifølge første stykke skal fradrages i en af staterne, værdien af alle de formuegoder, som den pågældende stat har retten til at beskatte, fradrages det overskydende gældsbeløb i de formuegoder, til hvilke den anden stat har beskatningsretten.

I fideikommissarisk formue fradrages dog alene den gæld, som hæfter på den pågældende formue, eller som denne tjener til sikkerhed for.

Artikel 6.

Såfremt beskatningsretten til arvemidler er delt mellem begge stater, skal der angående retten til at kræve afgift i den stat, hvor afdøde ved dødsfaldet var bosat, gælde følgende:

Afgiften må højst beregnes til det beløb, som udgør forskellen mellem på den ene side den afgift, som skulle være beregnet, såfremt afgiften af alle de efterladte arvemidler skulle berigtiges i denne stat, og på den anden side den afgift, som skulle være beregnet, såfremt der alene skulle beregnes afgift af den del af arvemidlerne, der henhører under den anden stats beskatningsområde.

Artikel 7.

Denne aftale berører ikke den ret til afgiftsfrihed, som i henhold til folkerettens almindelige regler er eller i fremtiden måtte blive indrømmet diplomatiske eller konsulære tjenestemænd.

I den udstrækning arvemidler på grund af denne afgiftsfrihed ikke beskattes i ansættelseslandet, forbeholdes beskatningsretten hjemlandet.

Artikel 5.

Gæld, vilken hänför sig till efterlämnad egendom, som avses i artikel 3, eller för vilken sådan egendom utgör säkerhet, avräknas i den stat, som äger beskatta den ifrågavarande egendomen, å samma egendom eller å annan egendom som den staten äger beskatta. Annan gäld än nu sagts avräknas å egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Överstiger den gäld, som enligt första stycket skall avräknas i en av staterna, värdet av all den egendom som ifrågavarande stat äger beskatta, avräknas det överskjutande gäldbeloppet å egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

Å fideikommissegendom avräknas dock allenast den gäld, som häftar vid egendomen eller för vilken denna utgör säkerhet.

Artikel 6.

Om beskattningsrätten till kvarlåtenskap är fördelad mellan båda staterna, skall beträffande rätten att uttaga skatt i den stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt, följande gälla. Skatten må uttagas med högst det belopp, som utgör skillnaden mellan å ena sidan den skatt, som skulle hava utgått därest hela kvarlåtenskapen tagits till beskattning i den staten, och å andra sidan den skatt, som skulle hava utgått därest staten beskattat allenast den del av kvarlåtenskapen, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

Artikel 7.

Genom detta avtal beröres icke den rätt till skattefrihet, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådan skattefrihet påförande av skatt å kvarlåtenskap icke sker i anställningslandet, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel 8.

Kan det påvises, at bestemmelser, som er truffet af beskatningsmyndighederne i de to stater, medfører en beskatning, der strider mod principperne i denne overenskomst, kan den, der udsættes for dobbeltbeskatningen, fremsætte indsigelse herimod i den af de to stater, hvor han ved tilsvarende anvendelse af bestemmelserne i artikel 4 skal anses som værende bosat, eller hvor afdøde i henhold til denne overenskomst skal anses for at have været bosat ved sin død. Anses indsigelsen for begrundet, træffer sidstnævnte stat de nødvendige forholdsregler til undgåelse af dobbeltbeskatningen.

Sådan indsigelse skal som regel fremsættes inden to år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket den afgiftspligtige fik kendskab til dobbeltbeskatningen.

Artikel 9.

De højeste finansmyndigheder i de to stater kan træffe særlig aftale til gennemførelse af overenskomsten såvel som til undgåelse af dobbeltbeskatning med hensyn til de i artikel 2 nævnte skatter i tilfælde, som ikke reguleres i denne overenskomst, eller som kan opstå ved overenskomstens anvendelse, såvel som i tilfælde, hvor der opstår vanskeligheder eller tvivl med hensyn til overenskomstens fortolkning og anvendelse.

Artikel 10.

Denne overenskomst skal ratificeres for Danmarks vedkommende af Hans Majestæt Kongen af Danmark og for Sveriges vedkommende med rigsdagens samtykke af Hans Majestæt Kongen af Sverige. Ratifikationsdokumenterne skal snarest muligt udveksles i Stockholm.

Overenskomsten træder i kraft den dag, udvekslingen af ratifikationsdokumenterne sker, og finder anvendelse i de tilfælde, hvor arveladeren eller testator er afgået ved døden på eller efter nævnte dag.

Artikel 8.

Kan det påvisas, att av beskattningsmyndigheterna i de båda staterna vidtagna åtgärder medföra en mot detta avtals principer stridande beskatning, må den som träffats av dubbelbeskatningen göra erinringar häremot hos den av de båda staterna, där han med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i artikel 4 anses vara bosatt eller där den avlidne enligt detta avtal skall anses vid dödsfallet hava varit bosatt. Anses erinringarna grundade, vidtager denna stat erforderliga åtgärder för dubbelbeskatningens undanröjande.

Dylika erinringar skola i regel göras inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket den skattskyldige erhöll kännedom om dubbelbeskatningen.

Artikel 9.

De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna äga träffa särskilda överenskommelser för genomförande av avtalet ävensom till undvikande av dubbelbeskatning beträffande de i artikel 2 angivna skatterna i fall, som icke regleras i detta avtal eller som kunna uppstå vid tillämpning av avtalet, så ock i fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer i fråga om avtalets tolkning och tillämpning.

Artikel 10.

Detta avtal skall ratificeras för Sveriges del med riksdagens samtycke av Hans Majestät Konungen av Sverige och för Danmarks del av Hans Majestät Konungen av Danmark. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm.

Avtalet träder i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker och tillämpas i de fall, då arvlätare eller testator avlidit å eller efter nämnda dag.

Artikel 11.

Overenskomsten skal gælde, så længe den ikke opsiges af nogen af de kontraherende stater. Opsigelse skal finde sted mindst seks måneder før kalenderårets udgang. Er opsigelsesfristen iagttaget, ophører overenskomstens gyldighed ved kalenderårets udgang, dog at aftalen fremdeles finder anvendelse i alle tilfælde, hvor arveladeren eller testator er afgået ved døden inden årets udgang.

Til bekræftelse herpå har de to staters befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst og forsynet samme med deres segl.

Udfærdiget i Stockholm den 27. oktober 1953 i to eksemplarer, i det danske og det svenske sprog, således at de to tekster har samme gyldighed.

Artikel 11.

Avtalet skall förbliva gällande så länge detsamma icke uppsåges av någon av de avtalslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalets giltighet med kalenderårets utgång; dock att avtalet alltjämt skall äga tillämpning i fall då arvlåtaren eller testatorn avlidit före årets utgång.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm den 27 oktober 1953 i dubbla exemplar, på svenska och danska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Östen Undén.

N. Chr. Stenderup.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland i statsrådet å Stockholms slott den 16 oktober 1953.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anmäler efter gemensam beredning med tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Lindell, fråga om *godkännande av förslag till avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap* samt anför därvid.

Avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning i fråga om inkomst- och förmögenhetsskatter har funnits alltsedan år 1932.

Avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap har hittills icke avslutats. Vid de förhandlingar, som ägde rum dels i Stockholm under tiden den 9—den 14 juni 1952 och dels i Köpenhamn under tiden den 11—den 21 maj 1953, angående bland annat revidering av gällande avtal angående inkomst- och förmögenhetsskatter framfördes från dansk sida önskemål, att ett avtal måtte ingås mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap. Sedan svenska regeringen givit sin anslutning till förslaget upptogs vid berörda förhandlingar jämväl denna fråga. De svenska ombuden under förhandlingarna var generaldirektören Rolf Dahlgren, f. d. kammarrättsrådet Otto Ekenberg samt juris doktorn K. G. A. Sandström. Enighet nåddes vid förhandlingarna om ett förslag till avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Det upprättade förslaget — vilket torde få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende — överlämnades av de svenska förhandlingarna till chefen för finansdepartementet.

Förslaget till avtal remitterades därefter till *Svea hovrätt*, som i utlåtande den 10 september 1953 förklarar sig icke ha något att erinra mot det föreliggande avtalsförslaget.

Under hand har nu från dansk sida meddelats, att man vore beredd att underteckna avtalsförslaget.

¹ Bilagan har här uteslutits. Det vid propositionen fogade avtalet överensstämmer med avtalsförslaget utom därutinnan *att* ombudens namn tillagts i ingressen, *att* datering och underskrift verkstälts samt *att* ratifikationsortens namn införts i artikel 10.

Jag torde få erinra om, att avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap tidigare har avslutats med Tyskland, Ungern, Frankrike, Schweiz, Norge, Finland och Nederländerna. Det nu föreliggande avtalsförslaget överensstämmer i huvudsakliga delar med nyssnämnda avtal. Dock föreligger vissa viktiga avvikelser, föranledda av olikheter i svensk och dansk lagstiftning på detta område eller av eljest rådande, särskilda förhållanden.

Först torde jag få något beröra den danska lagstiftningen på ifrågavarande område. I Danmark uttages en avgift å arv och vissa likställda förvärv (arvsavgift). Någon motsvarighet till den svenska kvarlåtenskapsskatten finns icke. Skyldighet att erlægga arvsavgift åligger i princip envar, som genom arv, testamente, vissa förskott å arv å vilka gåvoskatt icke skall utgå, vissa nyttjanderättsförvärv samt vissa andra likställda förvärv erhåller egendom från en person — dansk eller utlänning — som vid dödsfallet var hemmahörande i Danmark. Därest den avlidne vid dödsfallet var hemmahörande i Danmark utgår arvsavgiften i princip å all den avlidnes egendom oberoende var den är belägen. Om i detta fall i den avlidnes bo ingår fast egendom i utlandet, avräknas i regel hela den arvsskatt, som i det främmande landet utgår å denna egendom, dock icke till större belopp än som motsvarar den danska skatten å samma egendom. Då den avlidne vid dödsfallet icke var hemmahörande i Danmark beskattas därstädes allenast fast egendom i Danmark, nyttjanderätt till vissa danska familjelegat och stiftelser samt vissa andra liknande rättigheter. Tillhör till fast egendom i Danmark och tillgångar nedlagda i fast driftställe därstädes blir i sådant fall icke föremål för dansk beskattning. Undantagsvis kan annan regel komma till användning, då en dansk medborgare avlidit i utlandet. Hela hans kvarlåtenskap kan nämligen i dylikt fall beskattas i Danmark, därest boet icke skiftas utomlands utan hänvisas till dansk domstol för skifte. — Den danska arvsskatten är progressiv och utgår efter olika skalor bl. a. med hänsyn till arvingens släktskap med arvlåtaren.

Vad angår frågan om *vilka skatter, som inbegripes under det föreslagna avtalet*, må framhållas, att avtalsförslaget (art. 2) avser å svensk sida både arvsskatt och kvarlåtenskapsskatt samt å dansk sida avgift å arv och vissa likställda förvärv (arvsavgift). Avtalsförslaget avses skola vara tillämpligt beträffande skatter å kvarlåtenskap efter *svenska och danska medborgare* (art. 1).

Beträffande ifrågavarande avtalsförslags *giltighetsområde i geografiskt hänseende* föreslås (art. 1), att avtalet icke skall gälla beträffande Färöarna och Grönland.

Jag torde härefter få redogöra för *den teknik, som tillämpats vid utformandet av avtalsförslaget*. I samtliga tidigare avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, som Sverige avslutat, har använts den metoden, att man delat upp beskattningsrätten till olika slag av tillgångar mellan de båda avtalsslutande staterna. Även i föreliggande avtalsförslag har denna metod följts.

Vad angår principerna för uppdelningen av beskattningsrätten mellan de båda staterna må framhållas, att förslaget, såsom redan anmärkts, i huvudsak bygger på de principer, som kommit till uttryck i tidigare av Sverige träffade avtal. Så är emellertid icke fallet i fråga om beskattning av dels tillhör till fast egendom, dels levande eller döda inventarier i lantbruk eller skogsbruk, dels nyttjanderätt till fast egendom eller rätt till avkomst eller annan förmån av sådan egendom och dels tillgångar nedlagda i fast driftställe. Beträffande inventarier samt nyttjanderätt till fast egendom — med undantag för royalty som utgår för nyttjande av sådan egendom — och avkomsträtt till fast egendom framgår av avtalsförslaget (art. 3), att sådan egendom icke skall inbegripas i fast egendom. Nu nämnd egendom kommer därför enligt förslaget icke att beskattas i den stat, där egendomen är belägen. Beträffande tillgångar nedlagda i fast driftställe liksom beträffande tillhör till fast egendom har några föreskrifter icke intagits i avtalsförslaget. Härav följer att även sådan egendom skall enligt artikel 4 beskattas i den av staterna, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt. Anledningen till här föreslagna avvikelser från i tidigare avtal meddelade regler sammanhänger dels med att det danska begreppet fast egendom icke är så vidsträckt som det svenska — i Danmark räknas såsom fast egendom allenast vad som är fast förenat med marken — och dels att den begränsade skattskyldigheten i Danmark är mindre omfattande än i Sverige.

Det föreslagna avtalet föreslås skola *träda i kraft* å den dag, då utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker (art. 10), samt förbli gällande så länge detsamma icke uppsäges av någon av staterna (art. 11). Efter utväxlingen av ratifikationshandlingarna avses avtalsförslaget skola äga tillämpning i alla de fall, då arvlåtare eller testator avlidit å eller efter nämnda dag.

Departementschefen. Med hänsyn till de relationer som på olika områden förefinnes mellan Sverige och Danmark anser jag naturligt, att det redan bestående avtalsförhållandet på inkomst- och förmögenhetsbeskattningens område utbygges med avtal för undvikande av dubbelbeskattning jämväl beträffande skatter å kvarlåtenskap. Det förslag till avtal, om vilket de båda staternas förhandlingsdelegationer enats, synes innebära en i stort sett tillfredsställande lösning av hithörande spörsmål.

Under erinran att det torde ankomma på tillförordnade chefen för utrikesdepartementet att göra framställning rörande avtalets undertecknande hemställer föredragande departementschefen härefter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna förslaget till avtal mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Kungl. Höghet Regenten.

Ur protokollet:

Ulf Thorselius.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland i statsrådet å Stockholms slott den 16 oktober 1953.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Lindell, anför.

Genom beslut förut denna dag har Kungl. Maj:t på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap. I anledning härav hemställer jag, efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del under förbehåll för ratifikation underteckna ifrågavarande avtal.

Vad tillförordnade departementschefen sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt, behagar Hans Kungl. Höghet Regenten bifalla.

Ur protokollet:
Gunnar Ljungdahl.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland i statsrådet å Stockholms slott den 30 oktober 1953.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 16 oktober 1953 bemyndigat chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap av en lydelse svarande mot det förslag, Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt, har nämnda avtal den 27 oktober 1953 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 16 oktober 1953 anförde i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att godkänna nämnda avtal.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan, förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Harald Häggquist.